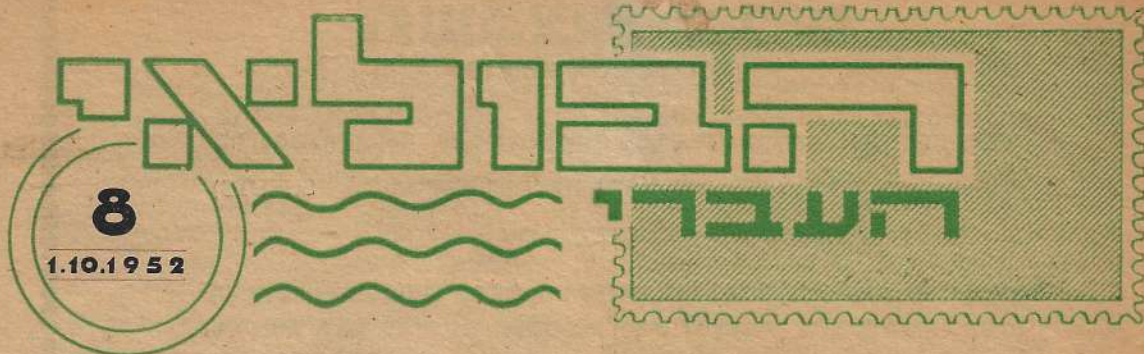

בסאון התאחדות אגודות הבולאים בישראל

סדרת זכרון לאווה פירון

לזכר אווה פירון, רעייתו של נשיא ארגנטינה, שנפטרה לא-מכבר, הוציא עתה הדאר הארגנטיני סדרת-בולים מורכבת מן הערכים הבאים :

הערכים מ-1 עד 50 סנט' הודפסו בשיטה ליטוגרפית. ערכי-הפיזות, בתבנית גדולה יותר, הודפסו בשיטת פוטוגרבורה. במועד מאוחר יותר יופיעו ערכים נוספים בני 5, 10, 20 ו-50 פיזות.

1 סנט' (צהוב-חום); 5 סנט' (אפור); 10 סנט' (אדום-גמון כהה); 20 סנט' (כרמיל); 25 סנט' (כחול-ירוק); 40 סנט' (סגול); 45 סנט' (כחול); 50 סנט' (חום ספיה); 1 פיז' (חום כהה); 1.50 פי' (ירוק כהה); 2 פי' (כרמיל עז); 3 פי' (כחול כהה).

תשבצות בולים

(COLLECTION SHEETS)

השרות הבולאי מודיע על הופעת סידרה נוספת של תשבצות (COLLECTION SHEETS) לכל ההוצאות האחרונות בולל סידרת בולי דמי דואר החדשים אשר יופיעו בחודש נובמבר ש. ה.

עוד אפשר להשיג את כל התשבצות הקודמות החל ממספר 1 המיועדת לבולי מטבע הראשונים (דואר עברי) וכן תשבצות מיוחדות למעטפות היום הראשון, אגרות דואר אויר, גלויות וכו'.

מחיר כל תשבצת 20 פרוטה

חדר המכירה של השרות הבולאי בתל-אביב, רח' פינסקר 2, פתוח בימים א'—ה' משעה 8.00 — 4.00 וביום ו', משעה 8.00 — 12.00.

הזמנות בכתב נא לשלוח לפי הכתובת: השרות הבולאי, ת. ד. 37 — הקריה.

לממשלת ישראל, מוסדות ההסתדרות,
התנועה הקואופרטיבית לכל שלוחותיה,
עובדינו, לקוחותינו ולכל בית ישראל

ש ל ו ח ה
ב ר כ ת ש נ ה ט ו ב ה

שנת שובע, שפע ושגשוג

המשביר המרכזי ומוסדותיו

ברכת שנה טובה

לצבור הבולאים בארץ.

להתאחדות אגודות הבולאים בישראל,
ולאגודות המסונפות אליה.

לידידי ומכרי באשר הם שם.

ד"ר מ. אופיר

דין וחשבון מועידת אוטרקט

מואת ס א גרר-רממון, נציג דנמרק וישראל בועידת-אוטרקט.

להבחר מחדש ליו"ר ועדה חשובה זו. הועידה החליטה, שלא להשתמש עוד בעתון הבולאי הצרפתי, "אופיסיאל דה לה פילאטלי" כבטאונה הרשמי, מאחר שעתון זה פרסם לאחרונה התקפות אחדות על הפדרציה הבינלאומית — התנהגות שאינה הולמת בטאון רשמי. כבטאון הרשמי של הפדרציה העולמית לבולאות ישמש מעתה עתונה של כל התאחדות ארצית המסונפת לפדרציה העולמית. כל ההודעות מטעם הפדרציה תישלחנה אל עתונים אלה ישר ממרכז "פ.9.1". התקנות לתערוכות בינלאומיות תיקבענה במשך השנה ואם יש למדינה כלשהי הצעות ותיקונים — עליה להמציאם למרכז הפדרציה לפני ה-1 בנובמבר. הקונגרס השנתי הבא יתקיים בליסבון, בירת פורטוגל, בחודשים ספטמבר-אוקטובר 1953, ובאותו זמן אף תיערך שם התערוכה הבינלאומית במלאת מאה שנה לבולי פורטוגל.

מתוך צער מהול בסיפוק נענית להזמנה לייצג את התאחדות אגודות הבולאים בישראל בועידה השנתית של הפדרציה הבינלאומית לבולאות שנערכה באוטרקט. צער — על היעדרו של נציג ישראל, וסיפוק על שנפל בחלקי הכבוד להבחר לתפקיד זה. החלטתי — וסבורני שהצלחתי — לייצג את ישראל בכבוד בפורום בינלאומי זה ולעמוך על משמר האינטרס של כשם ששמרתי על האינטרסים של מולדתי שלי. לקונגרס השנתי הופיעו השנה באיכס הארצות הבריות: בלגיה, דנמרק, פינלנד, צרפת, הולנד, לוסטמבורג, נורבגיה, שבדיה ושווייצריה. היו מיוצגות בועידה — ע"י מסירת יפוי כח — שש מדינות נוספות: ישראל, פורטוגל, ארגנטינה, בראזיל, ספרד ומצרים.

שלוש מדינות ביקשו להתקבל כחברות לפדרציה: חבל הסאאר, אירלנד ומערב-גרמניה. בקשותיהן של סאאר ואירלנד הגיעו באיחור והדיון בהן נדחה לקונגרס השנתי הבא. נערכה הצבעה על קבלת גרמניה המערבית ותוצאתה הייתה: 13 בעד, 1 נגד, 2 נמנעים. ראיתי חובה לעצמי להצביע לשלילה בשם ישראל וכן עשיתי. קבלנו פתקי-יוזר לבנים ומכיוון שייצגתי שתי מדינות קבלתי שנים. רשמתי על האחד, "הן" ועל השני, "לא". קולה של ישראל היה היחיד נגד קבלת הגרמנים.

הועידה החליטה, כי על כל התאחדות ארצית להקים ועדה לבידור בעיות בוליים עם וכלי דבק של ארצה. על ועדה זו לקבוע את המחירים לבולים בלתי-מוחתמים בלי דבק. מר יצלר ביקש להתפטר מן הועדה למלחמה בהוצאות נפסדות ובלתי-רצויות, אולם לאחר ויכוח ממושך הסכים.

«LISBOA 1953»

שני יהודים משתתפים בועד המארגן של תערוכת-הבולים הבינלאומית שתיערך בימים 26 בספטמבר עד 5 באוקטובר 1953 בליסבון, בירת פורטוגל. שני האספנים היהודיים המפורסמים הם ה"א אדוארדו כהן וראול אבקסיס. שאר חברי הועדה הם: הו"ר, גודפרידו פריירה, פקיד גבוה ממנהלת-הדואר של פורטוגל; סגן-הנשיא, ד"ר קרלוס טרינקאון, הבולאי הפורטוגי המפורסם; הנגיד ז'וזף דאקוניה לאמאש; הקפטן קרדו סלגדו ואדוארדו וויראש (מוכרי הועדה). התערוכה נערכת לציון מאה שנה לבולי-פורטוגל, בחסות מנהלת-הדואר של פורטוגל. ה"א באוקטובר, יום נעילת התערוכה, הוא חג לאומי בפורטוגל (יום הכרזת הרפובליקה).

I. HEYMANN

הימן

Allenby Rd, 61
TEL AVIV
PHONE 3341

רחוב אלנבי 61
תל-אביב
טלפון 3341

מאחל לכל לקוחותיו ולציבור הבולאים

שנה טובה ומבורכת

בראשית החודש מופיע המדריך-קטלוג לבולי-ישראל בהוצאת-הימן.

דרשוהו בכל בתי-המסחר לבולים!
ISRAEL HANDBOOK & CATALOG

by I. Heymann and M. Pertzalan

AVAILABLE AT YOUR DEALER'S

Ask for it!

אל הקוראים

מטעמים שאינם תלויים בנו לא יופיעו גליון "הבולאי העברי" בחודש נובמבר. הגליון הבא יופיע, איפוא, בראשית חודש דצמבר ועם קוראינו הסליחה. בגליון דצמבר יפורסמו סופית תנאי החתימה השנתית על ירחוןנו, בתשובה לשאלות רבות שהגיינו. קבלת מנויים קבועים תתחיל מ-1 בינואר 1953. "הבולאי העברי" מברך את כל קוראיו וידידיו ואת כל ציבור הבולאים בישראל בשנה טובה ומבורכת, שנת "תשיג" (את הבולים החסרים לך...)

דוד קסלר ז"ל

יתר של בוליהמנדט התרכז בעיקר באיסוף בולי דאר-אז'ור. במרוצת השנים עלה בידו להרכיב אוסף מפואר של דאר-אז'ור. שנתבלטו בו ביוחד מעטפות ובולים מטיסות מיוחדות של צפלינס.

עם קום המדינה החל אוסף גם את בולי ישראל ומעטפות יוסי-ראשון, לאחר שלפני-כן התמסר לשטח חדש נוסף, דהיינו בולי רובלט, נשיא ארה"ב המנוח.

דוד הצטרף לאגודת הבולאים בחיפה בראשית התענינותו בבולים. הוא הצטיין כחבר פעיל ויעיל ונבחר לוועד האגודה. קצרה היריעה מהשתרע לתאר את כל פעולותיו החשובות שעשה למען האגודה.

דוד ז"ל ניהל את ארגון הנוער הבולאי בחיפה ובכך זכה להצלחה יוצאת מן הכלל. בשלש השנים האחרונות שימש כבאי-כח האגודה החיפית בהתאחדות הארצית ובתפקיד זה הצטיין והתחבב על כל חבריו.

אף על פי שנחלש ע"י מחלה רצינית מזה ארבע שנים, לא אבה להפחד מעבודתו למען הפילאטליה הישראלית והתמיד בה עד יומו האחרון.

הוא היה בין ראשי המארגנים של תערוכות "תבא" בחיפה ועיקר העבודה הארגונית נעשתה על ידו. מי יודע כיצד היה יוצא לפועל מפעל זה, לולא עבודתו הנאמנה והחרוצה של דוד קסלר. ביום ו' ה'8 באוגוסט, חש ברע ומקץ יומיים הלך מאתנו.

ת.נ.צ.ב.ה.

ציבור הבולאים בישראל עודו המום מגודל האסון עם מותו של דוד קסלר ז"ל. נלקח מאתנו לא רק כת ארגוני, כי אם, בראש ובראשונה, חבר ותיק ומסור, שזכר דמותו היקרה לא תמוש מלבותינו לעולם.

נכתבות השורות האלה ביום השלשים לפטירתו של דוד. הוא נפח את נשמתו הטהורה — מה מוותרת הן דרכי הגורל העיוור — ב'10 באוגוסט, באותו יום בו עלה ארצה-ישראל בשנת 1920, מירוסלב.

חלוץ היה כל ימי שבתו בארץ, אחד מאותם טיפוסים מופלאים של מניח-היסודות וסוללי-הדרכים מבני העליה השלישית. היה בין ראשוני הפועלים העברים בחיפה, עבד בכביש ג'דה-חיפה, היה שומר ביסוד-המעלה וחבר קיבוץ תל-חי. חזר לחיפה אחרי-כן והיה בין מיסדי קבוצת בנאים. משה חלה חברת החשמל בהקמת המפעל בנהריים, היה בין הראשונים ששעברו לשם ועבד עד להשלמת המפעל. עם שובו לחיפה עבד בבנין הנמל ובבתי-הזיקוק. בשמונה השנים האחרונות לחייו עבד במחלקת הטכנית של עיריית חיפה. כל חייו היו קודש ליצירה ולבנין הארץ. תמיד היה בין הראשונים, מעולם לא נרתע מלהטות שכם למפעל קונסטרוקטיבי.

דוד קסלר המנוח הגיע לבולאות בהשפעת בתו נעמי. לפני כשמונה שנים פנה המנוח אל ידידו יהושע גרווה, יבדל לחיים, וביקש ממנו "קצת בולים" בשביל בתו הקטנה. "נתתי לו מעט כפולים שהיו ברשותי, אבל דוד מצא בבולים ענין רב ומני אז החל אוסף בהתלהבות" — מספר מר גרווה.

גישתו לאיסוף-בולים היתה בריאה והגיונית מלכתחילה. הוא הבין, שאי-אפשר לאסוף בעל אמצעים בינוניים לאוסף הכל והתמסר לאיסוף בולי ארץ-ישראל ובולי אירופים בלבד. במועד מאוחר יותר, לאחר שכבר ריכז אוסף מושלם פחות או

אגודת הבולאים בחיפה

מתאבלת מר על

מותו ללא-עת של

דוד קסלר ז"ל

חבר-הוועד הפעיל והמסור

„בול הדגל“ וסמיותו מאת יצחק הימן

אחד הבולים הזולים שלנו, הרי תוך זמן קצר עלה פי עשרה ויותר וכיום עולה. אכסמפלר בלתי־משומש 250 פר' ומשומש — 150 פר'. מחיר הבול (בלתי־משומש) עם שובל־הקישוט מגיע אפילו ל־350 פר'.

ידועות שתי סטיות־גלופה בבול, הראשונה היא „ISRAEL“ המופיעה בכל בול 25 בגליון ומחירו כבר עלה ל־750 פר'. הסטיה השניה היא „20“ במקום „20“, שהופיעה בכל בול 46 בגליון, אבל ידועה אך ורק על מעטפות יומ־ראשון וטרם נמצאה על בול בלתי־משומש. זו סטיה יקרה למדי והבול כבר עולה כיום 12.5 לירות.

ועוד ידועים שני שיבושי־הדפסה. הראשון הוא „הדגל הקרוע“ המפורסם, המופיע בכל בול 61 בכל גליון הנושא אחד ממספרי הבקורת מ־1 עד 2000. מחירו בשוק־הבולים 10 לירות. השיבוש השני הוא בצורת נקודה כחולה גדולה ובולטת על אחד הפסים הלבנים של הדגל. שיבוש זה מופיע בכל בול 39

בגליונות מ־1 עד 4000. מחירו לירה אחת, לערך. כל הסטיות והשיבושים הללו מבוקשים מאד בארץ ובחול.

לצייר קראוס, המוכשר והחביב, הייבים אנו תודה על „בול הדגל“, שהופיע ב־31 במארס 1949 וסיים את הקאריירה הפוסטאלית שלו ב־31 במאי 1950. הן בבול נאה זה והן בבול השני שהוכן ע״י אותו אמן מתבלט היטב, כי מר קראוס הוא דור רביעי במשפחת גרפיקאים וציירים, והבל, שמלבד „בול

הדגל“ ו„בול־האוניברסיטה“ לא זכינו ממנו ליצירות פילאטליות נוספות.

הבול, המצוייר בסגנון נאה ובטוב־טעם הודפס בגליונות בני מאה בולים כל אחד, עם עשרים שובלי קישוט — עשרה מימין ועשרה משמאל — שאף עליהם מצויר הדגל הלאומי. צבעו כחול על לבן וניקובו 10×10.

מספר הגלופה הוא 1 וידועים שני סוגים של מספרי בקורת, שאחד מהם אפילו חורג אל מעבר לניקוב. מעטפת היום הראשון נושאת את הכתובת „תחי מדינת ישראל“ ואת תמונת ד״ר הרצל ונתחבבה מאד בקרב אספנים בארץ ובחול. אף כי הערך הנומינלי הוא 20 פרוטה בלבד, כלומר, שזהו

יחד עם כל צבור הבולאים

הננו מתאבלים על מותו ללא עת

של דוד קסלר ז״ל

ומשתתפים בצער המשפחה השכולה

י. אוקן

מ. פרצלן

למשפחה השכולה ולבולאי היפה

תנחומינו הכנים

על מות היקר באדם

דוד קסלר ז״ל

אגודה תל־אביבית לבולאות

מנהל השרות הבולאי משיב לשאלותינו

מגיעות אלינו יום או יומיים לפני יום הופעת הבול. תופעת בודאי לשמוע שלמרות הודעתנו לאספנים על הופעת בולי מועדים לשמחה תשי"ג כבר בתחילת אוגוסט ולמרות פרסומינו בעתונכם ובעתונות היומית, הרי מהצית המינויים שלנו דאגו לכיסוי כספי רק בחמשת הימים האחרונים. מובן מאליו שהכנת המשלוחים התקינה במקרים אלה מתעכבת, בגלל לחץ העבודה הפתאומי לפני הופעת הבול ולצערנו גם טעויות אינן בלתי נמנעות. בנסיבות אלה בקשתנו להכניע משינויי הזמנות סמוך ליום ההופעה לא זכתה לתשומת הלב הראויה ונאלצנו במקרים רבים לספק מחדש בצבוע הזמנה שהיתה מוכנה כבר למשלוח. לאור כל האמור ברור שבמאמץ משותף שלנו ושל האספנים כאחד ישנה אפשרות להתגבר על התקלות הקיימות.

ש: מדוע לא נמכרו בעת הופעת בולי מועדים לשמחה צמדות ונשאות מספרים ובולים גם בבתי-הדואר?

ת: מסיבות שונות אנו מעוניינים לרכן את המכירה הבולאית בשרות הבולאי והסיבה העיקרית היא שעובדי האש-גבים בבתי הדואר העמוסים עבודה בלאו הכי אין באפשרותם לספק במכירה בולאית נוסף לעבודתם הרגילה. אין זה מתפקידו ואין זה יכולתו של עובד האשגב לספק חומר בולאי וענין זה הביא לעתים קרובות לאי הבנות בין הציבור ובין עובדי האשגבים בבתי הדואר.

על מנת להקל על ציבור האספנים אנו עומדים לפתוח בעתיד הקרוב אשגבים מיוחדים לאספנים בבתי הדואר הראשיים בירושלים ובחיפה.

פרשת "הדפס הרכב" התמיני

א: פרשת "הדפס-הרכב" הבלתי רשמית של תימן עודה מסעירה את חוגי-הבולאים בארצות הברית. כשהופיעו השנה בשוק בולייזכרון תימניים ועליהם הכתובת: "ביקור אצל הנשיא טרומן", ראו בכך סוחר תבולים והעתונות הוצאה ספקולטיבית מפוקפקת. המיופה-הכח של תימן בווישינגטון, זברה, אישר, כי הבולים הללו אינם הוצאה רשמית. על כך הגיב פאטוללה, הסוחר הערבי המפיץ את הבולים הללו באמריקה, בגלגל-דעת, שבו טען: מר זברה הוא רק מיופה-הכח בפועל ולא נציג קבוע. הוא הולך שולל, כי משרד-האוצר והמשפטים של ארה"ב ערכו חקירה, בשיתוף-פעולה עם הצירות התימנית וסברו, שהבולים הם בסדר.

כמובן, אין מר פאטוללה מכחיש, שהדפס-הרכב הורכב על הבולים המפוקפקים בניו-יורק. מבחינה בול-אית לא תהיה הצלחה לביקורו של יורש-העצר התימני אצל הנשיא טרומן...

בשיחה עם עורך "הבולאי העברי" הואיל מנהל השרות הבולאי, מר משה כהן, להשיב על מספר שאלות אקטואליות המעסיקות את ציבור הבולאים. הנוו מפרסמים להלן את תשובותיו של מר כהן על שאלותינו:

ש: מה חדש בשרות הבולאי?

ת: בראשית אוקטובר תופענה 2 אגרות אויר גוספות. האחת בת 110 פרוטה מיועדת למשלוח לארה"ב, קנדה ודרום-אפריקה והשניה בת 150 פרוטה מיועדת למשלוח לארצות-דרום-אמריקה, אוסטרליה, ניו זילנד וכו'. בחודש גובמבר עומדת להופיע סידרת בולי דמי דואר חדשה בת 9 ערכים. הופעתה של סידרה זו קשורה בשינויים שחלו בתעריפי הדואר. בחודש דצמבר יוצא בול זכרון לכבוד יובלה של "בילור"

ש: כיצד, בעצם, "נולד" בול ישראלי?

ת: לאחר קבלת אשורו של המנהל הכללי של הדואר להוצאת בול זכרון או סידרה קבועה, אנו מזמינים תרשימים לפחות משלשה ובמידת האפשר ממספר גדול יותר של ציירים. לבול בית ציוני אמריקה, למשל, הזמנו תרשימים מ-4 ציירים ובהכנת הבול מועדים לשמה תשי"ג השתתפו 6 ציירים. בעבר נסינו גם לשתף מספר גדול יותר של ציירים ורבים מהציירים, ודוקא הטובים שבהם, מעדיפים פניה ישירה ואינם מוכנים לקחת חלק בהתחרויות פומביות. עלי להדגיש שלכל צייר שפנה אלינו, אם ע"י המלצה של אספן בוליס או לפי יזמתו הוא, ניתנה ההזדמנות להראות את כשרונו. גם בעתיד נהיה מעוניינים להרחיב את החוג ונשמח לשתף ציירים נוספים בהכנת בולי הדואר.

התרשימים המומנים ע"י יועץ השרות הבולאי נבדקים תחילה בלשכתנו ומועברים אחר כך אל המנהל הכללי של הדואר המביא את התרשימים לפני שר התחבורה. אחר כך הם מועברים לוועדה מיוחדת, בה משתתפים מומחים מתוך הממשלה ומוחצה לה. רק אחרי תהליך זה מתכנסת ועדת שרים אשר נקבעה ע"י הממשלה ומחליטה סופית על ציור הבול העומד להופיע.

מגיעות אלינו הצעות רבות להוצאת בולים ומובן שאין ביכולתנו להיענות לכל בקשות ולהנציח בבולים מיוחדים כל מפעל ומאורע הראויים להנצחה. כדי לשתף בעתיד גם את הציבור הרחב בבחירת הנושאים לבולים, נזמין בימים הקרובים באמצעות העתונות הצעות להוצאת בולי זכרון לשנתיים הקרובות, וועדה מיוחדת תמין את ההצעות.

ש: מה הן הסיבות לעכובים בביצוע הזמנות לבולים?

ת: אני שמח על האפשרות שניתנה לי להסביר ענין זה. מאחר שביצוע הזמנות הוא בעית כח אדם, נראה לי ששתי סיבות עיקריות גורמות לעכובים: האחת היא הצורך לצמצם — בהתאם להחלטת הממשלה — את מנגנון העובדים במידה מכסימלית והשניה הזנחה מצד המזמינים בעריכת הזמנותיהם וסידור החשבונות הכספיים. העובדות מראות שמרבית ההזמנות

מרכז הבולים

רחוב אלנבי 94 הבנין המרכזי, תל-אביב

מבחר גדול של בולי

י ש ר א ל

וכל ארצות תבל

חתומים ובלתי חתומים, סדרות שלמות ובודדים, מעטפות יום ראשון וחזנות פתיחות דאר, כן אנו מספקים איורים שונים

הבילות בולים
זכויות-מגדלת
קמלוגים שונים
מדי-נקוב

מלקחי בולים
אלבומים
סדרנים
מדבקות

מחירים נוחים

שרות אדיב

STAMP CENTER

94, Allenby Rd. (basement) Tel Aviv

נוסף על כך משמחת העובדה, הסותרת את הסיפורים בדבר אפליה כלפי עולים חדשים מחסרי פרוטקציה, המקרה מוכיח, שבארצנו נפתחים השערים בפני העולים, אם הם באמת כשרונים וראויים לכך. והמורי הוא אחד מאלה.

שמואל מוכאלי (ידיעות אחרונות)

סיכום אריתריאה לחשב

הסכם הפדרציה בין אריתריאה לחשב נכנס לתוקפו ב-15 לספטמבר 1952. מאותו תאריך הוצאו מן המחזור הבולים (כולל "דמי-דאר") הבריטים עם הדפס-הרכב "B. A. Eritrea"

אני מחליף בולי סקנדינביה תמורת בולי ישראל. מתעניין בכל ההצעות. נא לפנות לפי הכתובת:

M. HANSEN

Eriksholmvej 32

COPENHAGEN — VANLOSE, DENMARK

✳ הרב בנימין גרונר, מבית-הכנסת בהייד-פארק שב-שיקאגו השמיע לא-מכבר הרצאה מענינת ביותר על הגושא "יודאיקה על בולים". בפני האגודה של חובבי בולי ישראל וא"י בשיקאגו.

* המורי *

כוכב חדש בשמי הבולאות

סדרת בולי דואר-אוויר ישראלים שתצא בקרוב לאור, שורש שטה על ידי צייר, עולה-חדש, גיאורג המורי שמו, שלמרות גילו הצעיר, ובה כבר בפרסים רבים, בין השאר בפרס של ה"קליבלנד סינטי קאונסיל", ומלבד זה צוירו על-ידיו רוב מעטפות הספרים שהופיעו בשנים האחרונות בדמוקרטיה העמיתית ההונגרית. הוא גם קיבל שם פרס ראשון בעד סדרת בולי תנועה, למרות סיכויו הטובים בארצו של ראקושי, השתדל לעזוב את הונגריה ולפני שנה הצליח לגנוב את הגבול לחינה — ומשם לישראל.

כבואו ארצה יעצו לו ידידיו להסתלק מאמצות הגראפיקה, מאחר שאין לו כל סיכויים לפרוץ את חומת הגראפיקנים הוותיקים בישראל. מלבד זה, אין לו פרוטקציה כאן, ועליו ללמוד תחילה את תולדות הצינונות ותנאי הארץ, ורק אז יוכל לקחת חבל בתחרות לציור בוליוואר.

הצייר הצעיר לא שמע בקול ידידיו. הוא פנה אל ד"ר חוקי, יועץ השרות הבולאי, במשרד הדואר, הציג את עצמו, הראה לו מספר דוגמאות מעבודותיו, וביקש שתינתן לו הזדמנות להוכיח את כשרונותיו גם כאן. ד"ר חוקי קיבל את הצייר-העולה החדש בסבר-פנים יפות, וגילה לו, שבקרוב עומד הדואר להוציא בול לזכר 70 שנה לעליית ביל"ו, ויעץ לו לנסות את כוחו בתחרות.

בינה "אדון ביל"ו?

הצייר הודה לד"ר חוקי בעד ההזדמנות שניתנה לו, אך ביקש, שיהיה עם זאת יואל בטובו לתת לו ביאורים על "אדון ביל"ו, וה' שמעולם לא שמע על אודותיו דאגו יודע כה טיבו. ד"ר חוקי חייד לשמע שאלתו של הצייר ויעץ, לו לאסוף אינפורמציה על ביל"ו-ממקורות אחרים שבדואר זהין יותר איביקטיבים...

המורי התחיל חוקר את פרשת ביל"ו, הכין את הציור והופיע אצל ד"ר חוקי, שנוכח לדעת, כי המורי לא זו בלבד שלמד את תולדות הבולונים, אלא הוא יודע גם לצייר. התכנית נמסרה לועדת הבולים, שנצאה את הציור לטאתים ביותר מבין כל המתחרים, ובחננה יופיע הבול לאור.

הבולים היקרים ביותר

לאחר הצלחתו זו התחיל המורי משתתף ביותר התחרויות של השרות הבולאי, ובעת הדעינו לה, כי הוא יוציא את סדרת בולי דואר-אוויר לפי ציוריו.

הידיעה הוצאת משמחת מכמה בחינות:

ראשית, ייהנו אוספי הבולים, שיוכו לסדרת בולים יפים, מצוירים בטיב-טעם.

ייהנה האוצר, כי הסדרה הוצאת תכנס לקופת המדינה רבבות דולרים מאספים כחול. המדובר הוא בבולים שערכם עולה על כל הבולים שהופיעו עד כה וביניהם בול בן שלוש לירות.

מה הופיע בעולם?

טורקיה

הופיעה סידרה בת שלשה בולים לכבוד הכינוס הבינלאומי ה-8 למכניקה שימושית ועיונית, שנערך בקושטא: 5 ק' (סגול); 20 ק' (כחול); 60 ק' (חום). על שלשת הבולים מופיע בן הפקולטה הטכנית בקושטא. כן הופיעה סידרה לציון השתתפות החטיבות הטורקיות במלחמת קוריאה: 15 ק' (אפור כהה) — חייל טורקי; 20 ק' (כחול) — חייל טורקי והדגל הלאומי; 30 ק' (חום צהבהב) — חייל טורקי משתשע עם ילד קוריאני; 60 ק' (זיתי, אדום ולבן) — חיילים טורקיים מניפים דגלים על מישלט. המוטבים צולמו ע"י הצלם של השבועון האמריקני "לייף" — קרל מיינס. משני הערכים הקטנים הודפסו 150 אלף ומן הגבוהים — 100 אלף אכסמפלרים.

הונגריה

לכבוד "יום הצבא" הופיעו ששה בולים ועליהם תמונות מצביאים הונגריים מפורסמים בהיסטוריה: 20 פילר — הוניאדי אנוש; 30 פילר — דוסה גיארגי; 40 פילר — צריני מיקלוש; 60 פילר — צריני אילונה; 1 פורינט — וואק בוטיאן; 1.50 פורינט — שטרומפלד אורל. כן הופיעו שני בולים לכבוד "יום פועלי-הרכבות" ושני בולים לציון "יום הכורים".

צ'כוסלובקיה

במלאת מאה שנה למותו של הסופר והמשורר פ. ל. צ'לאקובסקי הופיעו שני ערכים 1.50 קר' ו-2 קר' צ'לאקובסקי. שנולד ב-1799 התלהב מנעוריו לשפות ולתרבות הסלאבית. הוא פרסם קובץ של שירים עממיים סלובקיים ותרגם שירי-עם רוסיים רבים לצ'כית. בשל השקפותיו הלאומיות גורש ממערכת העתון החשוב ביותר בפראג וכן גורש מכסאו במכללת-פראג לאחר שמתח בקורת על דרכי ההתקוממות הפולנית ע"י הצאר ניקוליי. ב-1842 קיבל משרת מרצה במכללת ברסלאו וב-1849 חזר לפראג ושם מת. הופיעו שני ערכים במלאת מאה שנה לצייר הצ'כי מיקולס אלס: 1.50 ו-6 קר'.

סן-מארינו

ששה בולי דאר-אורי הוצאו לכבוד "יום-הבול 1952" שנערך השנה בסוף אוגוסט בריצ'ונה, עיירה איטלקית השוכנת על שפת הים האדריאטי, ממזרח לסן-מארינו. שלשת הערכנים הקטנים הם משולשים והמוטבים הם פרחוניים ותמונות-נוף מסן-מארינו ומריצ'ונה. הערכים הם 1, 2, 3, 5, 25 ו-200 לירות.

ליכטנשטיין

בול בן 5 פרנק צורף לסידרה מן המנין. הבול מראה את טירת-וואדון. צייר פרופ' פרידיננד לורבר מווינה. הודפס בדפוס הממלכתי האוסטרי.

מרוקו הספרדית

ארבעה בולי דאר-אורי — 2, 4, 8, 16 פיזוטות הופיעו לכבוד מוזיאון-הדאר.

אוסטריה

לכבוד "יום הקאטולים" יצא בול אפור, בן 1 שילינג ותוספת מחיר בשיעור 25 גר'. כן הופיע בול (כחול-סגול) מיוחד לשימוש בחליפת מכתבי ילדים אוסטריים המתכתבים עם ילדים בחו"ל. הבול הוא בן 2.40 שילינג.

ליבריה

שמונה ערכים כוללת הסידרה החדשה לכבוד יהודי אשמן, שתמונתו מופיעה על כל אחד מהם: 1 סנט — אשמן וסמל-המדינה; 2 ס' — אשמן ולוט קארי, יורשו של אשמן כ"סוכן קולוניאלי" בליבריה; כן מופיעה על הבול תמונת העיר קאריסבורג הנקראת על שמו; 3 ס' — אשמן והרפר, שהיה אחראי לבחירת אפריקה המערבית להקמת מדינת-הכושים. הוא היה קצין אמריקאי ומדינאי והוא שבחר גם את השם "ליבריה" ואף הציע לקרוא את הבירה בשם מונרוביה, ע"ש נשיא ארה"ב ג'יימס מונרו. בבול מופיעה גם העיר הרפר הנקראת על שמו; 4 ס' — אשמן ושופט ביה"ד האמריקני העליון מרשל, שהיה חבר האגודה לשחרור ויישוב הכושים. בבול מופיעה העיר מרשל הנקראת על שמו; 5 ס' — אשמן ותומס בנק, שניסח את חוקת המדינה. בבול מופיעה העיר אפריבנק הנקראת על שמו; 10 ס' — אשמן וג'ון ג'נקינס רוברטס, "אבי-המדינה" וכן נוף העיר רוברטספורט; 25 ס' — אשמן והנשיא מונרו; 50 ס' — אשמן וטאבמן, הנשיא הנוכחי של קהילת-הכושים.

איסלנד

הופיעו שלשה בולים לזכרו של סויון ביירנסון, נשיאה הראשון של איסלנד, שנפטר ב-21 בינואר 1952. המנוח נולד בקופנהגן, בירת דנמרק ב-1881 ולמד ברייקיאביק ובמכללת קופנהגן. כעורך-דין הצטיין בבית-המשפט העליון ברייקיאביק וכעסןן ציבורי. הוא יסד חברות ספנות, דיג ותעשייה רבות וב-1920 נתמנה מיופה-כח איסלנדי בקופנהגן, לאחר הסכם ה"איחוד האשרי" בין שתי המדינות. הוא שימש בתפקיד זה עד 1924 ופעם שניה מ-1926 עד 1940. ב-17 ביולי 1941 נתמנה הוא למושל איסלנד וכשהוחלט על הכרזת ריפובליקה וניתוק הקשר עם דנמרק — נבחר ביירנסון פה-אחד לנשיא המדינה.

ארצות-הברית

הופיע בול בן 3 סנט במלאת 100 שנה לייסוד אגודת-המהנדסים האמריקניים. לראשונה נמכר הבול, על מעטפת יום ראשון מיוחדת, בשיקאגו, בועידת-המהנדסים. הבול מדגים את ההתקדמות שהושגה במאה השנים האחרונות בבניית גשרים. מצד אחד רואים גשר מלפני מאה שנה ומצד שני את גשר "ג'ורג' וושינגטון" על רקע קר-האופק של ניו-יורק. כן הופיע בול בן 3 סנט לכבוד הנשים המשרתות בצבא האמריקני. בציור נראות ארבע נערות, במדי השרותים הצבאיים השונים, על רקע ה"קפיטול" בושינגטון.

הבול היקר ביותר בעולם

(המשך מהגליון הקודם)

פרארי שילם 150 ליש"ט

הגם שרידפת ידע, כי הבול בן 1 סנט נדיר, ספק אם העלה אייפּעס על דעתו, שזהו בול יחיד במינו. הוא מכר אותו לבארוני פיליפ לה־רנוטייר פון פארארי, בעל האוסף הגדול ביותר שהורכב אייפּעס ע"י אסף. המחיר המדויק לא נתגלה מעולם, אבל אומרים שפרארי שילם עבורו 150 ליש"ט, לערך.

בנובמבר אותה שנה כתב פמברטון, שהספיק לבדוק את האוסף של מק־קינון, אל הבולאי האנגלי הנודע, השופט פילבריק: "האוסף כולל בול בן 1 סנט, אדום, משנת 1856 !!! — אמתי בהחלט".

לאחר שצורף לאוסף של פרארי הפך הבול לאגדה כמעט ורק לאחר שנים רבות הופיע מחדש בשוק. פרארי, שהיה נתין אוסטרי, ברח מצרפת לשווייצריה, כשפרצה המלחמה העולמית הראשונה, אבל השאיר את רוב אוצרותיו הפילאטליים בפאריז. הוא מת בלונדון בשנת 1917 ובצוואתו הוריש את כל אוספו למוזיאון של הדאר הגרמני בברלין, לשם תערוכה מתמדת. אבל, הממשלה הצרפתית החרימה את האוסף והציעה אותו בארבע־עשרה מכירות פומביות היסטוריות, שנערכו במלון דרואו בפאריז, בין יוני 1921 לנובמבר 1925. הסכום שגויס בדרך זו (למעלה מארבע מאות אלף ליש"ט) נזקף על חשבון הפיצויים מגרמניה.

מכירת הבול מגיאנה בן 1 סנט, נערכה ב־6 באפריל 1922 ועוררה התענינות עצומה בקרב הבולאים. אז כבר ידעו, כי הבול הוא אחד ויחיד בעולם.

תענוג יקר: לירה ליום

המכירה החלה מתוך התאפקות ומשך זמן־מה נוצר הרושם, כי הבול יימכר בפתח ממאה אלף פראנק (כאלפיים ליש"ט לפי השער דאז). אחר־כך נתעוררו המציעים עד שנתפתח, בסופו של דבר, דו־קרב בין

הורד מתכוננת להוציא סידרה מוקדשת לקדושה ופייטניה, מורכבת מן הערכים הבאים: 9 פייס, 1 אנה, 2 אנות, 4 אנות, 4 אנות ו־12 אנות. בסידרה זו יופיעו: (א) כביר, האורג, שחי במחצית השניה של המאה ה־15 ומוסלמים והינדים כאחד "תובעים" אותו לעצמם. הוא פעל למען פשרה בין שתי הדתות ההודיות הגדולות וקיים בקפדנות את מצוות שני הפולחנים. (ב) טולסידאס, משורר ומתקן דתי, נולד ב־1532 ומת ב־1631, שנתפרסם בעיקר בזכות ספרו "ראמאינה". הוא לימד את הסידיו, כי "אב אחד לכולנו" והטיפ ל"ואהבת לרעך כמוך". (ג) רבינדרנת טאגורי, נולד בכלכותא ב־1861, נפטר ב־1941. משורר וסופר, ששאב הרבה מהשראתו מחייהם של בני־הכפרים בבנגל. הקים בתי־ספר ותלמידים רבים וב־1920 יסד מכללה בינלאומית, "וויסוה בחרתי", כדי להגשים את הכוונה, כי בני־אדם בני דתות וגזעים שונים מסוגלים ללמוד בצוותא באוירה של שלום, אחווה וחירות־עצירה.

אחרי ביקור באנגליה ב־1912 פירסם גם שירים באנגלית. הוא היה ההודי הראשון שקיבל פרס־נובל (ב־1913) ואחרי־כן הוענק לו תואר "סיר", ע"י מלך־בריטניה. אולם ב־1919 "החזיר" את התואר כמחאה על התנהגות הבריטים נגד היהודים בפנג'ב. היה פעיל בתנועה הלאומית והאמין, כי יעודה של היודו להראות לעמי העולם דרך לשלום ע"י מתן דוגמה של שיתוף־פעולה ואחווה בין דתותיה וגזעיה השונים.

ניו־זילנד תוציא חמשה בולים לכבוד הכתרת המלכה אליזבת, ביוני 1953: 2 פנס, תמונה של המלכה, מוקפת מיטת בים מאוריים; 3 פנס, ארמון־ביקנינגהם עם תמונת־מדליון של המלכה; 4 פנס, המרכבה המלכותית שבה תסע המלכה לטקס־ההכתרה, עם תמונת־מדליון של המלכה; 6 פנס, כנסית־רוסט מינסטר על רקע, "ביג בן", הכתר והאשיה־התיבות של המלכה; 1 שילינג ו־3 פנס, הכתר והשרביט המלכותי. ציור זה גועד תחילה לבולי ביקורה של אליזבת, שנתבטל עם מות אביה, בכל בול תופיע הכתובת, "הכתרה — 1953".

הסידרה הקבועה עם תמונת המלכה תופיע רק לאחר שתאול סדרת־ההכתרה.

כל מושבות בריטניה כמעט כבר הזמינו בולים חדשים עם תמונת המלכה אליזבת והזמנות נוספות נמצאות "בדרך".

(סוף בעמ' 11)

מוריס בורוס, תעשיין טבק עשיר ממזרחיים, לבין הוגו גריברט, סוחר בולים לונדוני, שהופיע מטעם ארתור היינד, מיליונר אמריקאי ממוצא אנגלי.

200.000 פראנק... 250.000... 300.000 פראנק...

כששמע הסכום האחרון לא נתפרקה המתיחות, כי אם גברה, מכיון ששני המתחרים טענו שהציעו את ההצעה האחרונה, אולם הספק חוסל, מכיון שבורוס המנומס ויותר לגריברט, סיפרה, כי הסוחר קיבל יפוי כח להציע, בשעת הצורך, עד 14.000 ליש"ט בעד הבול, ומי יודע למה היו מגיעים לולא אי-ההבנה שהפסיקה את המכירה.

כך התגלגל הבול לידיו של ארתור היינד, אשר נאלץ לשלם לא רק את 300.000 הפראנקים שהציע, כי אם גם מס בשיעור 17,5 אחוז, מחיר הבול הגיע ל-7.343 ליש"ט, המחיר הגבוה ביותר ששולם אי פעם בעד בול בודד. רק הרבית על סכום כזה (לפי 5% לשנה) מגיעה ל-367 ליש"ט, ככה שעצם הבעלות על הבול עלתה להיינד לירח-ישרלינג ליום!!

בזמן שהבול היה ברשותו, השאיל אותו היינד פעמים אחדות לתערוכות באירופה והבול עבר את האוקינוס האטלנטי בלא-יותר מאשר מעטפה שנסלחה בדאר רשום. ארתור היינד נפטר במארס 1933, בצוואתו צוה למכור את האוסף שלו ולחלק את הפדיון בין כל יורי שיה אבל אלמנתו טענה, כי עוד בחייו נתן לה בעלה את הבול היקר במתנה ועל כן אין הוא שייך לאוסף. העניין נסתבך פי כמה עקב העובדה המוזרה, שהבול היקר עצמו נעלם מאז הוחזר מתערוכה שבה הוצג בפעם האחרונה.

המצב היה מגוחך למדי: שני צדדים — מרת היינד והממונים על ההוצאה, לפועל של הצוואה תבעו פיסת נייר קטנטנות שמקום המצאה לא היה ידוע, איש לא ראה את הבול מאז נשלח חזרה לאמריקה ב-1932 והמקום המיועד לבול באלבום היה ריק, מכתבים דחור פים נשלחו אל סוחר בולים שונים באירופה, שיא נמצא הבול ברשותם, אולם כל החיפושים היו לשווא. ורק לאחר מאמץ נוסף נמצא הבול בתוך מעטפת-רישום שבה נשלח בחזרה אל היינד, המיליונר המנוח שם את המעטפה בקלות-ראש לתוך מגירה של אחת מקופות-הברז שלו...

משנמצא "סלע-המחלוקת" הגיע המשבר לשיאו

ומרת היינד עשתה צעדים להבטיח לעצמה את הבעלות על הבול, לאחר בירור משפטי ממושך הצליחה מרת היינד לשכנע את בית-הדין כי אמנם, קיבלה את הבול במתנה.

באותו זמן בערך כתב ל. וורנון ווהן מאמר בעתון על הבול בן 1 סנט של גיאנה. המאמר הופיע בכותרת "הבול היקר ביותר בעולם היה שלי" ובו כתב ווהן: "נראה, כי שוב מופיע הבול בשוק וגדולי הסוחרים והבולאים בעולם מתכוננים להציע סכומים אגדתיים בעד פיסת-נייר זעירה זו שהיתה פעם ברשותי, אכן, מוזר הדבר... הבריות שואלים אותי מה דעתי ומה הרגשתי... לומר את האמת, אינני מוסיף לחשוב על כך כלל. לעולם לא אהרהר בדבר מתוך אכזבה או צער, וכי מה בצע בדבר?"

ל. וורנון ווהן מת ב-1949.

המכירה הפומבית השנייה

בפברואר 1935 הוטל על סוחר-הבולים הידועים הרמר, רוק ושות' בע"מ למכור את הבול בלונדון. לאחר שבוטח אצל "ללויס" בעשרת אלפים ליש"ט, הובא הבול הנדיר אל מעבר לאוקינוס האטלנטי, למכירה פומבית, שנתקיימה ב-30 באוקטובר 1935.

שוב נתגלתה אותה התענינות כמו במכירות הפומביות של נכסי-פרארי בפאריז, אולם-המכירה היה מלא מפה לפה, נוסף על מספר רב של סוחרים ואספנים נהרו לשם גם תענואים, צלמים ומסרטי-יומן רבים. המחיר ההתחלתי היה 3500 ליש"ט ולאחר זמן קצר עלו ההצעות ל-7500 ליש"ט, כשהגיעו לסכום זה הופר סקה המכירה מטעמים פורמליים. ההצעה האחרונה הוגה ש"ע" פ. ל. פמברטון, סוחר-בולים לונדוני, בנו של אותו א. ל. פמברטון, שלא הצליח לרכוש את בולו של מק-קינן ב-1878.

אחרי כן הוצע הבול היקר למכירה באורה פרטי באנגליה ובאמריקה, אבל נמכר רק ב-1940. המכירה נתקיימה ב-7 באוגוסט אותה שנה, חברת "מיסי" האמריקאית מכרה אותו בארבעים אלף דולר לאספן אוסטרלי, הרוצה בעילום שמו.

מזמן לזמן מופיעות בעתונות העולמית ידיעות על גילוי אכסמפלרים נוספים של אותו בול, אולם לאחר חקירה מתברר תמיד, כי אין יסוד לטענות אלה. הבול

הוא אחד ויחיד — ותמיד היה אחד ויחיד — עד כמה שידוע לבולאים.

אלא ...

...באוקטובר 1938 פירסם העתון הבולאי האמריקאי "סטמפ אנד קאוור קולקטורס רביו" מכתב מזווה לתוכן המכתב צורפה הערה מאת מר אוגוסט דייך עורך העתון. שצייך כי המכתב הגיע אליו בעילום שם וכי כל המעוניין יכול לראותו במשרדו. זה תוכן המכתב:

המכתב האנונימי הסנסציוני

"מר דייך היקר,

אני מתלבט אם לספר לך על אחת החוויות המסעירות ביותר בחיי או אם לקיים את ההסכם שלי עם מר ארתור היינד. אני מהרהר בדבר מיום שקראתי בעתון נות כי בול-גיאנה המפורסם מוצע שוב למכירה פומית. אני אדם זקן, מר דייך, ואני חי חיים שקטים וימי-ההתרגשות שלי חלפו מזמן. אלא שההתרגשות לקראת הסיפור שלי היא המניעה אותי לחשוב, שאין כל רע בכך שאספר לך, שכן מר היינד הלך לעולמו ואיש לא ידע לעולם מי אני. אולי זו חולשה, חולשה של הטבע האנושי, אבל אני רוצה שמישהו ידע, כי גם לי היה אחד.

אכן, מר דייך, גם לי היה אחד!

הייתי אחד המנויים של העתון הבולאי "ווירג'יניה פילאטליסט", שאתה ערכת לפני 40 שנה. אבל, את המכתב הזה לא אשלח משום מקום שהיה רשום ברשימת-המנויים שלך באותם הימים, כי אם מעיר אחרת. בה אני עובר במכונית. ואתה תבין גם מדוע. אינני רוצה שבני-אדם יפנו אלי בענין זה, שלגבי ידי נגזר לפני כעשר שנים...

אני אמריקאי ממוצא בריטי ותמיד רחשתי חיבה לאנגלים. התחלתי לאסוף בולים בהיותי נער, כשעבדתי באנית-משא. התעניינתי בבולי מושבות-בריטניה, אם כי לא ידעתי עליהם הרבה. חתמתי על ה"ווירג'יניה פילאטליסט" שלך אחרי נשואי כשעזבתי את הים ומ' עתון זה למדתי הרבה.

לפני הנשואין שלי, כשהגעתי בספינתי לג'ורג'טאון שבגיאנה הבריטית, נתגלגל לידי צרור של מכתבים מקומיים ישנים, בעיקר חשבוניות וקבלות שהיו שייכים לזקן אחד מאנשי-המקום. בנו של הישן ואנכי היינו מבליים יחד על כוס-משקה. בכל פעם שהייתי יורד שם

מן האניה. באותו זמן הייתי מעוניין בפרחים. אספתי זרעים של צמחים אכזזיים בשביל הנערה שאהר-כך היתה לאשתי. הזקן היה מלווה אותי בטיולים בג'ורג'טאון בג'ורג'טאון והיה משיג לי זרעים שביקשתי. הוא היה זקן מופלג ואחרי מותו קיבלתי את הקורספונדנציה שלו. בנו, שרצה לנקות ולסדר את המכתבה של הישן המנוח, מצא בתוכה צרור של מכתבים ישנים אלה ומכיוון שידע, כי אני אוסף בולים, נתן לי אותם. באמרם כי אביו בוודאי היה מוריש לי אותם והוא עצמו היה שורף אותם, לולא זכר, כי בזמנו ביקשתי בולים ישנים מאביו...

על המעטפות של הזקן נמצאו רק בולים מעטים. אבל הוא שמר עליהן יפה. רציתי לתת לידידי כסף תמורת הבולים, אבל הוא הצטחק וסרב ועל כן כיבדתי אותו בכמה כוסות משקה. בתקופה מאוחרת יותר, כש' ידעתי את הערך האמיתי של בולים אלה, כבר היה מאוחר להשיב לו כגמולו. כי הוא מת. הדבקתי את הבולים באלבום — ושכחתי מכל הענין.

(המשך בגליון הבא)

בפרוב

(המשך מעמ' 9)

לאחרונה נודע על הזמנות סדרות חדשות ע"י אנטיגואה, איי-ליוורד, טרינידד, חוף-הזהב, צפון-רודסיה, פפואה וגינאה החדשה.

מבצעים נמסר, כי בול-פארוק יוחלפו בסידרה של תמונות-נף. יתכן, כי הללו יופיעו רק בעוד חודש-חודשיים לערך. כן סבורים, כי יוצא בול-זמרון להפיכה הצבאית ע"י הגנרל נאגיב.

ארבעה בוליסעד עומדים להופיע במערב-גרמניה ועליהם התמונות הבאות:

אלזובת פריי (1780—1845), אנגליה, בת למשפחה קווייקרים, שהתמסרה לשיפור תנאי האסירים וביהוד האסירות בבתי-הסוהר הבריטיים.

תיאודור פלידנר (1800—1864), פילוסוף גרמני וכמוהו פרוטסטנט, שביקר באנגליה ב-1823 ולמד משיטותיה של אלזובת פריי. הוא ביקש שיאסרוהו כדי שיוכל להציע תוכניות לתנאים בבתי-הכלא מתוך נסיונו של וולמות הסירוב הצליח "להסתנן" לכלא-דיסלדורף. הוא פתח את ביתו לאסירות משהחירות וטיפל בחולים ועניים ויסד לא פחות ממאה מוסדות צדקה ומחסה.

הנרי דינגט, שווייצרי, מיסד הצלב האדום הבינלאומי ד"ר קרל זונגשיין.

GUEST SPEAKER

Mr. Harry Unger of New York was the guest of honor at a farewell party given by the recently founded "Philatelic Circle" in Tel Aviv.

Having explained the aims and activities of the "Israel-Palestine Philatelic Society" in America, of which he is one of the most active members, Mr. Unger went on to review the philatelic scene in the U. S. in general, emphasizing the enthusiasm aroused by the issues of Israel. Finally, Mr. Unger replied to questions put to him by members of the audience and his elucidative answers, which revealed a keen sense of humor, were of great interest to all philatelists present at the party.

TWA

LINKS

20 WORLD CENTRES

WITH

60 U. S. CITIES

TWA

TRANS WORLD AIRLINES

U. S. A. EUROPE AFRICA ASIA

TWA City Traffic Offices

TELAVIV: off 98, Allenby Road, tel. 67441/2

JERUSALEM: King David Hotel, tel. 5806

EXCHANGE WITH ISRAEL WANTED

James Jackson, 31 Franklin Rd., Ponsonby, Auckland
New Zealand.

Dr. Adolph Meltzer, 44 Cedar Street, Worcester 2,
Massachusetts, USA.

Dulcie Elliott, R/1 Box 354, Hickory Corners,
Michigan, USA.

Harold H. Hollabaugh, 216 East 83rd Street, New
York 28, N. Y., USA.

הבולאי העברי

המנ"ל: ש. שמואלביץ; העורך: א. נ. שריבר.
כתובת המערכת: רח' לוי יצחק 16, תל-אביב.
דפוס אלכסנדר מוזס, תל-אביב, רחוב פין 7.

HABULAI HAIYRI

OFFICIAL ORGAN OF THE
UNION OF PHILATELIC
SOCIETIES IN ISRAEL

Publisher: S. Schmulevitz

Editor: A. N. Schreiber

Editorial Office: 16, Levi Itzhak

Street, Tel Aviv, Israel